

PERJEL

Kirepültek ma is, idő van.
És sötét, kegyelmi állapot. Most kell igazán
vigyázni, most kell erősnek lenni, – és maradni,
nem elszökni. Felseperni, kiszellőztetni a szebb
időket is látott körletet. Szabadon sírni, félni Isten
szabad ege alatt. Bízni a korrekt eljárásban.
Hinni az elszabadítóban, a világ helyett.
Elengedni az embert.
Várni hajnalig a denevéreket.



CSENDES IMA, ÉJFÉL UTÁN

Minden gondolatmenet vége ugyanaz.

Egyik gondolatnak sincs vége, az adót
megfizeted, és egyedül maradsz.

A császárnak, ami a császáré,
és az Istennek, ami fennakad.

Az a kevés, a minden.

Semmi sem marad.

26 NEM EJTÜNK FOGLYOKAT

Nem az immanens istennel, aki mindent eltűr.
Nem a transzcendenssel, aki túl van, és hallgat.
Magunkkal tesszük, a képmással, és mi magunk.
Nyilvánosan, szégyenérzet nélkül, büszkén.
Mintha kérkednénk is vele.
Íme a test, nyilvánosház.
Íme a lélek, szabad préda.

